

เจ้าหญิงดอกโบตั๋น

นานมาแล้วในประเทศญี่ปุ่น มีปราสาทเก่าแก่สวยงามมากแห่งหนึ่ง บริเวณคูน้ำรอบปราสาท มีดอกบัวและดอกโบตั๋นอยู่เต็ม ปราสาทนี้เป็นของเจ้าผู้ครองนคร ซึ่งทั้งกล้าหาญและเฉลียวฉลาด เขาเป็นนักรบมาหลายปี และมีบุตรสาวสวยวัย 18 ปี เพียงคนเดียว

ช่วงนั้น บ้านเมืองแห่งนั้นสงบเรียบร้อย ชาวเมืองต่างสุขสบาย จึงเป็นโอกาสดีที่เจ้าผู้ครองนครจะมองหาคู่ครองให้บุตรสาว หรือ **เจ้าหญิงอาซา** แม้การแต่งงานครั้งนี้จะเป็นการผูกมิตรตามความต้องการของผู้ใหญ่ก็ตาม

ชายหนุ่มที่ได้รับเลือกให้เป็นคู่ครองของเจ้าหญิงอาซา เป็นบุตรของเจ้าเมืองอาโอบี เข้ามาในอนาคตที่พอใจ เจ้าหญิงอายมาก ในขณะที่เจ้าหญิงกลับมีความรู้สึกตรงกันข้าม

คำคืนหนึ่ง เจ้าหญิงออกไปเดินเล่นในสวนพร้อม กับสาวใช้ เธอเดินผ่านดอกโบตั๋นไปยังสระน้ำ ณ ที่นี้ เจ้าหญิงชอบเงงพิศภาพสะท้อนของพระจันทร์เต็มดวง ทั้งเสียงกบร้อง และเฝ้าดูแสงจันทร์อยู่

ขณะที่ก้าวเข้าไปใกล้ขอบสระ บังเอิญเจ้าหญิงเดิน พลัดสะดุดจนเกือบพลัดตกลงไปในสระ แต่ทันใดนั้น ก็ปรากฏร่างของชายคนหนึ่งเข้ามาประคองเธอให้อย่างรวดเร็วราวกับใช้เวทมนตร์ จากนั้นก็หายวับไป!

เหล่านางที่ติดตามมาต่างมองเห็นแค่เพียงแสงริบหรี่แวบผ่านไปเท่านั้น แต่สำหรับเจ้าหญิงอาซาพอจะมองเห็นร่าง "ชายผู้เป็นขามูโรที่งามสง่าเสียจริง อายุประมาณ 21 ปีเท่านั้น" เจ้าหญิงพูดกับสาวใช้คนสนิท

เจ้าหญิงก็ขบสรวลใช้ไม้เท้าแห่งพรายเรื่องนี้ เพราะเกรงว่าบิดาจะสงสัย และคงจะสั่งให้ทหารยามค้นหายากในสวน ซึ่งถ้าจับได้ก็คงสั่งตัดหัวของชายลึกลับในข้อหาบุกรุก

แต่ไม่มีใครช่วยได้เลย เธอฝ่ายยอมลงไปเรื่อย ๆ เจ้าผู้ครองนครจึงใช้ให้ทหารคนสนิทออกไปสืบหาสาเหตุของการล้มป่วยในครั้งนี้ หรือว่าเป็นเพราะธิดาของตนมีคนกักอยู่แล้ว จึงล้มป่วยลงเพราะไม่ต้องการจะแต่งงาน

"อ...เลือกผู้ของเขานะ? ไม่ได้อยู่ติดกับดิน และคาบของเขาก็ควรวางไว้ที่เดียว ฉันน่าจะได้พบเขานานกว่านี้ จะได้ขอบคุณที่เขาช่วยไม่ให้ตกน้ำ เอ...เขาเป็นใครกันแน่?" เจ้าหญิงรำพึง

หลังจากคำคืนนั้น เจ้าหญิงได้ล้มป่วยลงเรื่อยๆ ไม่ได้นอนหลับ และเลิกทำางการแต่งงานที่ใกล้มาถึงนั้นอย่างช้าๆ หลายคืนจึงถูกตามตัวมารักษาเจ้าหญิง

"ท่านเจ้าเมืองครับ...ผมไปสืบทราบมาว่า หลังจาก ที่ขามูโรลึกลับได้ช่วยเจ้าหญิงในคืนนั้น เธอก็ตกหลุมรักเขา ถ้าเราหาขามูโรหนุ่มผู้นั้นไม่พบ เจ้าหญิงคงยอมใจจนเสียชีวิตแล้วครับ"

“ไม่มีทางที่ใครจะเสียดลอดเข้ามาในปราสาทนี้ได้”
เจ้าผู้ครองนครกล่าว “พวกเจ้าอาจเห็นสุนัขจิ้งจอก แล้วที่ก็ทัก
ว่าเขาเป็นคน แต่เข้าเป็นเรื่องจริง มันก็เหมือนธรรมชาติที่จะ
ผ่านทหารยามหน้าประตูปราสาทเข้ามาได้!”

“ชาวบันไดเอง” ทุกคนร้องตะโกนขึ้นพร้อมกัน แต่
เพียงพริบตา ร่างของซามูไรหนุ่มก็หายวับไป เจ้าหญิงตื่นตื่น
มากและดูแค้นใจในคืน หลังจากนั้นจึงมีการค้นหาซามูไรหนุ่ม
ทุกดอกที่หนุ่ม แต่ก็ไม่พบสิ่งใดเลยแม้กระทั่งรอยเท้า

และก็เป็นเช่นนี้จริงๆ ร่างของซามูไรลึกลับได้
ปรากฏขึ้นอีกครั้ง ในชุดที่ระยับไปด้วยดอกไม้ต้นๆ ทุกคนต่าง
ตกตะลึงหรือพิศในความงามสง่าของซามูไรหนุ่มผู้นี้

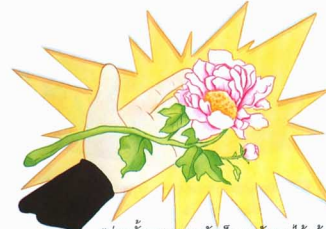
ตกเย็นวันนั้น เจ้าหญิงรู้สึกอ่อนเพลียมากขึ้น
สาวใช้จึงนำวงดนตรีเข้ามาบรรเลงเพลงให้ฟัง ขณะที่ยัง
เพลง “ดอกโบตั๋น” ดังกังวานขึ้น ก็ปรากฏร่างของซามูไร
ลึกลับในโล่ออกมาจากดอกดอกโบตั๋น!

เจ้าผู้ครองนครจึงตัดสินใจเรียกผู้เชี่ยวชาญบางทาง
โดยศาสตร์มาช่วยปัญหา เขาตกลงรับใช้โดยแต่งตั้งค่า
เข้าไปดูที่ซามูไรลึกลับในคืน และวางแผนให้ใช้เสียงดนตรีเพลง
ดอกไม้ที่นำมาล่อให้ซามูไรลึกลับปรากฏตัว

สุดท้าย ผู้เชี่ยวชาญที่ดูซุ่มอยู่ก็กระโดดออกมาจับ
เอวซามูไรหนุ่ม ทันใดนั้นเขารู้สึกว่ามีกระแสน้ำพัดมาที่ใบ
หน้าอย่างแรง ทำให้เขาหมดสติลง แต่โชคดีว่าหนุ่มซามูไร
ไว้หน้า พวกทหารยามรีบติดตามมาช่วย แล้วจึงตะโกนขึ้น

“พ่านทั้งหลายมาดูกันเร็ว เราจับเขาได้แล้ว”
แต่เมื่อทุกคนเข้ามาดูดู สิ่งที่จะเห็นกลับกลายเป็นดอก
โบตั๋นดอกใหญ่! ขณะนั้นเจ้าผู้ครองนครและเจ้าหญิงอายา
มาถึงพอดี ต่างก็ประหลาดใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เจ้าหญิงนำดอกไม้บนบานไปยังห้องบรรทม แล้วนำ
ไปใส่ไว้ในแจกัน และบรรจงรดน้ำอย่างดี ทุกคืนเธอจะนำ
แจกันดอกไม้ไปต้นไม้ไว้ข้างหมอน เพราะทำให้เธอรูสึก
สบายขึ้น

...และแล้วกานดาการพิธีสมรสของเจ้าหญิงอายากับบุตรเจ้าเมืองออกไปก็มาถึง เมื่อพิธีสิ้นสุดลง
แม่ดอกไม้ต้นดอกนั้นจะยังคงอยู่ในแจกันตามเดิม แต่ตอนนี้ก็เขียวเหลืองทั้งที!
ต่อมา ชาวบ้านที่ทราบเรื่องราวมักจะกล่าวขานถึงเจ้าหญิงอายาว่า “เจ้าหญิงดอกไม้โบตั๋น” และนับแต่นั้นมา
ไม่เคยมีการปรากฏตัวของหนุ่มซามูไรลึกลับจากดอกดอกไม้โบตั๋นที่ข้างสระน้ำในปราสาทแห่งนี้อีกเลย (๕)

ไม่มีใครอธิบายเรื่องนี้ได้ นอกจากนักปราชญ์ปุโรหิตเจ้า
นคร “นี่คงเป็นเพราะวิญญาณของหนุ่มซามูไรมาสิงอยู่ที่
กอดอกโบตั๋น” แล้วเขาก็แนะนำให้เจ้าหญิงอายากลับดอกไม้
โบตั๋นนั้นไว้

ตั้งแต่นั้นมาทุก ๆ วัน เจ้าหญิงจะดูแลรดน้ำดอก
โบตั๋นดอกไม้ด้วยตนเอง และดูเหมือนว่าดอกไม้ต้นนี้จะเติบโต
ขึ้นเรื่อยๆ ในที่สุด เจ้าหญิงอายาก็หายป่วย มีความสุขขึ้น
และดูปลั่งปลั่งสวยงามดังเดิม

...